

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ
EŞYA HUKUKU (İKİNCİ ÖĞRETİM) FİNAL SINAVI
11.05.2018 - 17:00

Sınav süresi 90 dakikadır. Mevzuat kullanımı serbesttir. Üzerinde not yazılı olan, gerekçeli, açıklamalı, bilgi notlu veya bilgisayar çıktısı mevzuat kullanılamaz. Başarılar dileriz.

Öğrenci Adı Soyadı :
Numarası :

Olay 1. Çalıştığı iş yerinde dizüstü bilgisayarını çalınan (A), güvenlik kamerası kayıtlarını incelediğinde hırsızın iş arkadaşı (B) olduğunu anlar. (B)'ye karşı yürütülen ceza soruşturmasında dizüstü bilgisayarın üçüncü kişi (C)'ye satıldığı anlaşılır. (A), (C)'ye karşı istihkak davası açar. Cevap dilekçesinde (C), bilgisayarın kırık olan ekranının tamir edildiğini ve bilgisayar ekran kartının üst model ile değiştirildiğini belirterek, yapmış olduğu masraflar ödenmedikçe dizüstü bilgisayarını geri vermekle yükümlü olmadığını savunur. (C) bu savunmasında haklı mıdır? (15 Puan)

I. İncelenmesi Gereken Hukukî Sorunun/Talebin Tespiti: Somut olay kapsamında dizüstü bilgisayarını zilyetliğinde bulunduran (C)'nin, bilgisayara yapmış olduğu masrafların tazmin edilip edilmeyeceği, tazmin edilecekse bunun hangi ölçüde gerçekleşeceği, bu çerçevede (C)'nin bilgisayarını alıkoyma hakkı olup olmadığı incelenmelidir.

II. İlgili Hukuk Kuralının Tespit Edilmesi: Somut olayda dizüstü bilgisayar, tasarruf yetkisi bulunmayan ve emin sıfatıyla zilyet sıfatını da haiz olmayan B tarafından C'ye satılıp zilyetliği devredildiğinden, A'nın iade talebi, istihkak davasını düzenleyen TMK m. 683/II ile haksız zilyedin iade borcunun kapsamını belirleyen TMK m. 993 vd. hükümleri çerçevesinde incelenmelidir.

III. Hukuk Kuralının İçeriğinin Aydınlatılması

İstihkak davası TMK m. 683/II hükmünde düzenlenmiş olup, malikin mülkiyet hakkına dayalı olarak dolaysız zilyetliğe kavuşmasını amaçlayan ve dolaysız zilyet olmayan malikin haksız dolaysız zilyede karşı açtığı bir davadır. Hüküm zilyetliğin iadesini sağlamayı amaçladığından, TMK m. 993 vd.'nda düzenlenen zilyetliğin iadesine ilişkin hükümlerle birlikte uygulanmalıdır. TMK m. 993 vd. hükümlerinde iade rejimi zilyedin iyiniyetli olup olmamasına göre belirlenir. TMK m. 994/I uyarınca iyiniyetli zilyedin, iade talebinde bulunandan zorunlu ve yararlı giderleri tazmin etme hakkı ve bunlar ödenene kadar eşyayı alıkoyma hakkı bulunmaktadır. Zorunlu giderler, şeyin korunması veya ekonomik işlevini sürdürebilmesi amacıyla yapılan giderlerdir. Yararlı giderler ise, şeyin değerini veya verimini artırmak amacıyla yapılan giderlerdir. TMK m. 994/II ise iyiniyetli zilyedin diğer giderler, yani zorunlu ve yararlı olmayan giderler için tazminat isteyemeyeceğini ancak eşyaya zarar vermeden ayrılabilen eklemeleri ayırıp alma hakkına sahip olduğunu düzenlemektedir.

IV. Altılama Faaliyeti: (A), TMK m. 683/II uyarınca, bir istihkak davası kapsamında zilyetliğin iadesini talep edebilir. (A) dizüstü bilgisayarın malikidir ve (C)'nin zilyetliği bir hakka dayanmamaktadır. Olayda (C)'nin hırsızlığı bildiğine veya bilmesi gerektiğine ilişkin bir bilgi bulunmamakta olup, (C)'nin bu anlamda iyiniyetli haksız zilyet olduğu anlaşılmaktadır. İyiniyetli haksız zilyet (C), geri vermeyi isteyen kimseden şey için yapmış olduğu zorunlu ve yararlı giderlerin tazmin edilmesini isteyebilir ve bu tazminat ödeninceye kadar şeyi geri vermekten kaçınabilir. Bilgisayarın kırık olan ekranının tamir edilmesi zorunlu gider niteliğindedir. Bilgisayarın ekran kartının üst model ile değiştirilmesi ise yararlı gider niteliğindedir. Zira üst model bir ekran kartı bilgisayarın verimini artırmaktadır. Söz konusu giderler kendisine ödeninceye kadar C, dizüstü bilgisayar üzerinde alıkoyma hakkına sahiptir.

V. Sonuç: (C), zorunlu ve yararlı giderler ödeninceye kadar iadesi gerekli şeyi vermektan kaçınabilir. (C) iddiasında haklıdır.

Olay 2. Kat Mülkiyeti Kanunu hükümlerine tabi olmayan üç katlı ev üzerinde (A), (B) ve (C) eşit oranda paylı maliktir. Edinildiği tarihten itibaren evin üst katında (A), orta katında (B), alt katında ise (C) yaşamaktadır. Evin çatısının akması üzerine (A), yapılması gereken masraflar konusunda (B) ve (C) ile

görüşür. (C)'nin masraflara katılmayı reddetmesi üzerine (A) ve (B), kendi aralarında aldıkları karar çerçevesinde evin çatısını aktarırlar.

Soru 1: (C), çatı akmasının evin alt katını ilgilendiren bir sorun olmadığını, bu sebeple yapılan masraflara katılmasının gerekli olmadığını iddia etmektedir. (C) bu iddiasında haklı mıdır? (20 Puan)

I. İncelenmesi Gereken Hukuki Sorunun/Talebin Tespiti: Paydaş (C)'nin, rıza göstermediği çatı aktarılması işinden doğan masraflara katılmasının gerekip gerekmediği incelenmelidir.

II. İlgili Hukuk Kuralının Tespit Edilmesi: Tespit edilen hukuki sorun, paylı mülkiyette yönetimin ne şekilde gerçekleştiği ve paylı malı ilgilendiren giderlere katılımın nasıl olduğuyla ilgili bulunmaktadır. Dolayısıyla, paylı mülkiyette yönetimi düzenleyen TMK m. 689 vd. hükümleri ile giderlere katılımı düzenleyen TMK m. 694 hükmünün somut olayın çözümünde dikkate alınması gerekir.

III. Hukuk Kuralının İçeriğinin Aydınlatılması: TMK m. 689 vd. hükümlerinde yönetim işleri, paydaşlar arasında bir anlaşma bulunup bulunmadığına ve yönetim işinin mahiyetine göre düzenlenmiştir. TMK m. 691/II hükmünde, her bir paydaş tarafından yerine getirilmesi mümkün olan olağan yönetim işleri sınırlarını aşan ve paylı malın değerinin veya yarar sağlamaya elverişliliğinin korunması için gerekli bakım, onarım ve yapı işlerinin hem pay hem de paydaş çoğunluğuyla, diğer bir ifadeyle çift çoğunlukla yapılabileceği düzenlenmiştir. TMK m. 694/I hükmü ise, paydaşların dışarıya karşı borç durumunu, yani üçüncü kişiye karşı kimin borçlu olacağını değil, paydaşlar arasındaki iç ilişkiyi düzenlemektedir. Gider ne tarzda ödenmiş veya ödenecek olursa olsun, kanuna uygun şekilde yapılmış veya doğmuş olmak şartı ile TMK m. 694/I hükmü, aksi kararlaştırılmış olmadıkça, paydaşları payları oranında gider payını ödemekle yükümlü kılacaktır. Bu borç, kanundan doğan paya bağlı bir borç olup, her paydaş, paylı malik olarak bulunduğu döneme ait masraflara katılmaya mecbur kılabilir.

IV. Altılama Faaliyeti: Somut olayda çatı aktarılması, paylı malın kullanılabilirliği ve değerinin korunması için yapılan bir iş olup, olağan yönetim işlerinin sınırını aştığı için önemli yönetim işi niteliğindedir. Bu sebeple TMK m. 691/II hükmü uyarınca bu işin yerine getirilmesi için pay ve paydaş çoğunluğuyla karar alınması gerekir. (A) ve (B) ise bu yönde bir karar alarak bu çoğunluğu sağlamışlardır. Pay ve paydaş çoğunluğunca alınan bu karar çerçevesinde (C), TMK m. 694/I hükmü gereğince, aksine bir anlaşma bulunmadığından, payı oranında söz konusu masrafları karşılamakla yükümlüdür.

V. Sonuç: Somut olayda uygulanması gereken TMK m. 691/II hükmünün unsurları ve şartları gerçekleştiği için (C), TMK m. 694/I hükmü gereğince payı oranında söz konusu masrafları karşılamakla yükümlüdür. Bu bakımdan (C), iddiasında haklı değildir.

Soru 2: (A) ev üzerindeki payını (Ü)'ye satıp devreder. (C), (Ü)'ye karşı dava ikame ederek payın aynı şartlarla kendisine devredilmesini talep eder. (C) bu talebinde haklı mıdır? (15 Puan)

I. İncelenmesi Gereken Hukuki Sorunun/Talebin Tespiti: Paylı mülkiyette bir paydaşın payını üçüncü bir kişiye satması hâlinde diğer paydaşların aynı şartlarla alıcı olabilmesi, yasal önalım hakkıyla mümkün olmaktadır. Dolayısıyla olayda paydaş (C)'nin, (A) tarafından gerçekleştirilen pay devrinde önalım hakkına sahip olup olmadığı incelenmelidir.

II. İlgili Hukuk Kuralının Tespit Edilmesi: Paylı mülkiyette önalım hakkı, "yasal önalım hakkı" başlıklı TMK m. 732 hükmünde düzenlenmiş olup, somut olayda C'nin talebi bu hüküm çerçevesinde incelenmelidir.

III. Hukuk Kuralının İçeriğinin Aydınlatılması: TMK m. 732 hükmü uyarınca: "Paylı mülkiyette bir paydaşın taşınmaz üzerindeki payını tamamen veya kısmen üçüncü kişiye satması hâlinde, diğer paydaşlar önalım hakkını kullanabilirler." Yasal önalım hakkı, paylı mülkiyete tabi bir taşınmazın paydaşlarından birinin payını bir üçüncü kişiye satması halinde, diğer paydaşlara aynı şartlarla bu payın alıcısı olabilme yetkisini veren yenilik doğuran bir haktır. Yasal önalım hakkı kişiye değil, paya bağlı bir haktır. Önalım hakkı kullanılıncaya paydaş payını, yasal önalım hakkını kullanan diğer paydaşa devretme yükümlülüğü altına girmektedir. Önalım hakkı, alıcıya dava açılarak kullanılır. Hakkın dava dışında kullanılması mümkün değildir. Fakat paydaşların her durumda önalım hakkı bulunmamaktadır. Önalım hakkının kötüye kullanıldığı hallerde de önalım davası reddedilir. Yargıtay'a göre, taşınmaz paydaşlar arasında özel olarak paylaşılmış, her paydaş kendisine düşen yerde belirli bir süre

boyunca tasarruf etmekteyse ve bu kullanıma da zamanında karşı çıkılmadıysa, bir paydaşın yerini satması halinde, diğer paydaşın önalım hakkını kullanması TMK m. 2 hükmü gereğince dürüstlük kuralı ile bağdaşmaz.

IV. Altılama Faaliyeti: Somut olayda (A), (B) ve (C) taşınmazı paylı olarak maliktirler. Ne var ki, taşınmaz fiilen taksim edilmiştir. Her paydaş da kendisine düşen yerde tasarruf etmektedir. Yargıtay kararlarındaki prensip doğrultusunda, (C) bu kullanıma zamanında karşı çıkmamış, herhangi bir hak da iddia etmemiştir. Bu sebeple önalım hakkını kullanması TMK m. 2 hükmü çerçevesinde dürüstlük kuralıyla bağdaşmayacaktır.

V. Sonuç: Somut olayda her ne kadar paylı mülkiyet söz konusu olsa da fiilen taksim edilmiş bir taşınmaz bulunduğu ve bu paylaşım da karşı çıkılmadığı için TMK m. 2 hükmü uygulama alanı bulmakta ve paydaşın yasal önalım hakkını kullanmasının önüne geçilmektedir. Bu sebeple (C) talebinde haklı değildir.

Olay 3. İş adamı (A)'nın vade tarihi yaklaşmış borçları bulunmaktadır. (A), ihtiyaç duyduğu nakit parayı sağlamak ve bu sayede borçlarını ödeyebilmek için Erenköy'de bulunan apartman dairesini tapuda arkadaşı (B)'ye satar ve mülkiyeti devreder. Bununla birlikte, (A) ile (B) aralarında adi yazılı bir sözleşme de yaparlar. Bu sözleşmeye göre (A), daha önce almış olduğu satış bedelini (B)'ye geri ödediğinde, (B) dairenin mülkiyetini (A)'ya devredecektir. Borçlarını ödeyen ve ekonomik durumunu düzeltten (A), daha önce almış olduğu satış bedelini (B)'nin hesabına aktarır ve dairenin mülkiyetinin kendisine devredilmesini talep eder. A bu talebinde haklı mıdır? (15 Puan)

İncelenmesi Gereken Hukukî Sorunun/Talebin Tespiti: Olayda incelenmesi gereken hukukî sorun/talep, (A)'nın, taraflar arasındaki yazılı sözleşmeye dayanarak taşınmazın mülkiyetinin kendisine devredilmesini isteme hakkına sahip olup olmadığıdır.

II. İlgili Hukuk Kuralının Tespit Edilmesi: Olayda adi yazılı bir sözleşmeye dayanarak taşınmaz mülkiyetinin devri talebi söz konusudur. Taşınmaz mülkiyetinin devrini konu alan sözleşmelerin şekli TMK m.706 hükmünde düzenlenmiştir. İnançlı işlemlerin geçerliliği noktasında ise Yargıtay uygulaması (Yargıtay İçtihadı Birleştirme Genel Kurulu'nun 05.02.1947 tarihli ve 20/6 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı) dikkate alınmalıdır.

III. Hukuk Kuralının İçeriğinin Aydınlatılması

TMK m.706/I hükmüne göre, "Taşınmaz mülkiyetinin devrini amaçlayan sözleşmelerin geçerli olması, resmi şekilde düzenlenmiş bulunmalarına bağlıdır." Fakat yargı kararları ile şekillenen inanç sözleşmelerinde bu prensip yumuşatılmaktadır. İnanç sözleşmesi, taşınmaz mülkiyetini devralanın ileride belirli olgulara bağlı olarak bunu tekrar devredene devretmeyi üstlendiği sözleşmedir. Yargıtay uygulamasında inanç sözleşmeleri, yazılı olarak ispatlanabildikleri sürece, geçerli olarak kabul edilmektedir.

IV. Altılama Faaliyeti: Olayda (A) kendisine ait taşınmazı tapuda (B)'ye devretmiştir. Bununla birlikte, taraflar arasında imzalanan adi yazılı sözleşmede, (A)'nın satış bedelini geri ödemesi hâlinde, (B)'nin taşınmazın mülkiyetini tekrar (A)'ya devredeceği kararlaştırılmıştır. Dolayısıyla bu sözleşme bir inanç anlaşması niteliğindedir. Yazılı şekilde yapılmış bu sözleşme, taraflar arasındaki inanç anlaşmasını ispatlayabilecek özelliktedir ve geçerlidir. Bu bakımdan (A), taşınmazın mülkiyetinin devrini isteme hakkına sahiptir.

V. Sonuç: (A), (B) ile kurmuş oldukları inançlı işlemi konu alan sözleşmeye dayanarak taşınmazın mülkiyetinin kendisine geri devredilmesini talep etmekte haklıdır.

Olay 4. Şişli'deki bir apartmanın 10 nolu bağımsız bölümünde ikamet eden ve aynı zamanda mimar olan (A), ikamet ettiği daireyi artık mimarlık ofisi olarak kullanmaya karar verip, apartman girişine tabelasını asmıştır. Aynı apartmanın giriş katında bulunan 1 nolu bağımsız bölümün maliki (B) ise, apartmandaki tüm bağımsız bölümlerin konut niteliğinde olduğunu belirterek (A)'ya karşı dava ikame etmiş; 10 nolu bağımsız bölümün eski hâle getirilmesini ve apartmanın girişine asılan tabelanın kaldırılmasını talep etmiştir. (B) bu taleplerinde haklı mıdır? (15 Puan)

I. İncelenmesi Gereken Hukukî Sorunun/Talebin Tespiti: Olayda (A), ikamet ettiği daireyi mimarlık ofisi olarak kullanmaya başladığından, bağımsız bölümün özgülenme amacının bu şekilde değiştirilip değiştirilemeyeceği ve buna bağlı olarak (B)'nin eski hâle getirme ile tabelanın kaldırılmasını isteyip isteyemeyeceği incelenmelidir.

II. İlgili Hukuk Kuralının Tespit Edilmesi: Kat mülkiyetine tabi yapılarda kat maliklerinin yükümlülükleri KMK'da düzenlenmiştir. Bu yükümlülüklerin ihlali bakımından da KMK m. 33 hükmünde başvurulabilecek genel hukukî çare yer almaktadır. Buna göre, yükümlülüklerini yerine getirmeyen kat malikine karşı hâkimin müdahalesi istenebilir. Şu hâlde olayda, KMK m. 33 hükmünün şartları çerçevesinde hâkim müdahalesinin istenmesine imkân veren bir yükümlülük ihlalinin bulunup bulunmadığı değerlendirilmelidir.

III. Hukuk Kuralının İçeriğinin Aydınlatılması:

KMK m. 33 uyarınca hâkim müdahalesinin istenebilmesi için, kat malikinin gerçekleştirmiş olduğu bir yükümlülük ihlali bulunmalıdır. Somut olaydaki uyuşmazlık, 10 nolu bağımsız bölümün işyerine çevrilmesine dayandığından, bağımsız bölümün özgülenme amacına uygun kullanılması yükümlülüğünün ihlal edilip edilmediği tespit edilmelidir. KMK m. 24/I hükmünde, bağımsız bölümde kurulması yasak olan yerler gösterilmiş olup, KMK m. 24/II hükmünde ise tapu kütüğünde mesken olarak gösterilen bağımsız bölümlerde kat maliklerinin oybirliği ile alacakları karara istinaden açılacak işyerleri belirtilmiştir. Tapu kütüğünde mesken olarak gösterilen bağımsız bölümlerde, yazıhane (büro) açılması bakımından ise Yargıtay uygulaması, buranın kullanımına göre karar vermekte; birçok kişinin girip çıktığı yerleri işyeri saymakta, bireysel yahut sınırlı sayıda kişi tarafından kullanılan bürolara ise izin vermektedir.

IV. Atılma Faaliyeti: Somut olayda (A), 10 nolu bağımsız bölümü mimarlık ofisine çevirmiştir. (A)'nın bağımsız bölümünde, diğer kat maliklerinin rızası olmaksızın mimarlık ofisi açıp açamayacağı, Yargıtay uygulaması uyarınca buranın kullanım şekline göre belirlenecektir. (A)'nın birçok kişinin çalıştığı bir büroyu diğer kat maliklerinin rızası olmaksızın açması mümkün değildir. Ancak olaydaki bilgilerden anlaşılan, mimar olan (A)'nın burada bireysel kullanım amaçlı bir ofis açtığıdır. Dolayısıyla, diğer kat maliklerinin rızasına ihtiyaç duymayacaktır.

V. Sonuç: (A)'nın açmış olduğu mimarlık ofisi bireysel kullanım amaçlı kabul edilebileceğinden, bağımsız bölümün özgülenme amacına uygun kullanılması yükümlülüğünün ihlal edildiği söylenemez. Bu bakımdan (B), eski hâle iade ve tabelanın kaldırılması taleplerinde haklı değildir.

Olay 5. (A), sahibi olduğu taşınmaz üzerinde 01.02.2018'de (B) lehine ikinci derecede 300.000 TL'lik ipotek tesis etmiştir. 01.03.2018'de ise (A), bu kez (C) lehine üçüncü derecede 100.000 TL'lik, (D) lehine ise birinci derecede 200.000 TL'lik ipotek tesis etmiştir. (A) ile (C) arasındaki rehin sözleşmesinde, üst derecelerden birinin boşalması hâlinde (C) lehine tesis edilen ipoteğin boşalan dereceye ilerleyeceği kararlaştırılmış ve bu hak tapuya şerh edilmiştir. İlgili borcun ödenmesi üzerine (D) lehine tesis edilen ipotek 01.04.2018'de terkin edilmiştir. (A), 01.05.2018'de taşınmazı tapuda (E)'ye satıp mülkiyeti devretmiş; (E) ise aynı tarihte (F) lehine birinci derecede 200.000 TL'lik ipotek tesis etmiştir. Bunun üzerine (E) ve (F)'ye karşı dava ikame eden (C), F lehine tesis edilen ipoteğin terkinini ile kendi adına olan ipoteğin birinci dereceye tescilini talep etmektedir. (C) bu taleplerinde haklı mıdır? (20 Puan)

I. İncelenmesi Gereken Hukukî Sorunun/Talebin Tespiti: Üçüncü derecede rehin hakkı sahibi olan (C)'nin, birinci dereceye kaydedilen ipoteğin terkinini ile kendi lehine olan ipoteğin bu dereceye ilerletilmesini isteyip isteyemeyeceği değerlendirilmelidir.

II. İlgili Hukuk Kuralının Tespit Edilmesi: Olayda taşınmaz maliki, taşınmazı üzerinde farklı derecelerde rehin hakkı tesis etmiştir. Ayrıca C lehine, boş dereceye ilerleme hakkı tanınmış ve bu hak tapuya şerh edilmiştir. Taşınmaz üzerinde birden fazla rehin hakkının sırası ve bunların teminat miktarı "rehin derecesi" olarak TMK m. 870 vd. hükümlerinde düzenlenmiştir. Keza boş dereceye ilerleme sözleşmesi ve bunun etkisi de TMK m. 871 hükmünde yer almaktadır. Bu bakımdan olayda C'nin talepleri TMK m. 870 ve 871 hükümleri çerçevesinde incelenmelidir.

III. Hukuk Kuralının İçeriğinin Aydınlatılması:

TMK m. 870/I hükmüne göre "Rehnin sağladığı güvence, tescilde belirtilen rehin derecesi ile sınırlıdır." Bu hüküm çerçevesinde taşınmaz rehninde, rehlin sırası bakımından sabit dereceler sistemi kabul edilmiştir. Buna göre, ön derecede bulunan bir rehlin terkin edilmesi, sonraki sırada yer alan alacaklının ön dereceye ilerlemesini sağlamaz (TMK m. 871/D). Fakat TMK m.871/III hükmüne göre de, taşınmaz maliki ile rehlinli alacaklının anlaşması ile rehlinli alacaklıya boşalan dereceye ilerleme hakkı tanınması mümkündür. Yine aynı hükme göre, bu hakkın tapuya

şerh edilmesi de imkân dâhilindedir. Hakkın tapuya şerh edilmesi hâlinde, eşyaya bağlı borç etkisi uyarınca taşınmazın sonraki maliklerine de bu hak ileri sürülebilecektir. Yine şerhin munzam etkisi de, boşalan derecede şerhten sonra üçüncü kişi lehine yeni bir rehin kurulması hâlinde bu rehnin terkin edilmesini isteme yetkisi verecektir.

IV. Atılma Faaliyeti: Somut olayda taşınmaz maliki (A), (C) lehine üçüncü derecede rehin hakkı tesis etmiştir. Ayrıca C'ye boş dereceye ilerleme hakkı tanınarak bu hak tapuya şerh edilmiştir. Akabinde, D lehine birinci derecede tesis edilmiş bulunan ipotek terkin edilmiştir. Şu hâlde C, lehine tanınan rehin hakkının birinci dereceye ilerletilmesini A'dan talep edebilir. Fakat A, taşınmazın mülkiyetini E'ye devretmiş; E de F lehine birinci derecede ipotek tesis etmiştir. Bu durumda C, şerhin munzam etkisi uyarınca F lehine tesis edilen ipoteğin terkin edilmesini isteyebilecek ve şerhin eşyaya bağlı borç etkisi uyarınca da E'den, kendi adına olan ipoteğin ilerletilerek birinci dereceye tescil edilmesini talep edebilecektir.

V. Sonuç: (C)'nin boş dereceye ilerleme hakkı tapuya şerh edildiği için yeni malike ve şerhten sonra hak kazanan üçüncü kişiye karşı da ileri sürülebilecektir. Bu bakımdan (C), ileri sürdüğü taleplerde haklıdır.